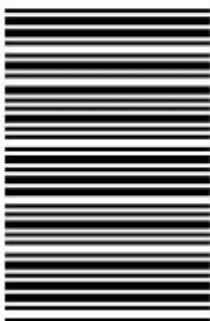

کد گنترل

101D

101

D

نام:

نام خانوادگی:

محل امضا:

آزمون ورودی دوره دکتری (نیمه‌هتم مرکز) - سال ۱۳۹۷				
رشته زبان و ادبیات فارسی (کد ۲۰۱)				
مدت پاسخگویی: ۱۲۰ دقیقه		تعداد سوال: ۱۰۰		
عنوان مواد امتحانی، تعداد و شماره سوالات				
ردیف	مواد امتحانی	تعداد سوال	از شماره	قا شماره
۱	مجموعه دروس تخصصی: کلیات ادبی (تاریخ ادبیات، دستور، عروض و قافیه، نقد و نظریه‌های ادبی معاصر) - متون نظم و نثر - زبان عربی - متون نظم - متون نثر - بلاغت	۱۰۰	۱	۱۰۰

استفاده از ماشین حساب مجاز نیست.

این آزمون نمره منفی دارد.

حق جاپ، تکثیر و انتشار سوالات به هر روش (الکترونیکی و...) بس از برگزاری آزمون، برای تمامی اشخاص حلبی و حقوقی تنها با معجز این سازمان مجاز می‌باشد و با اختلافین برگزینه عذر از رئیس انتظامی شود.

* داوطلب گرامی، عدم درج مشخصات و امضا در مندرجات جدول ذیل، بهمنزله عدم حضور شما در جلسه آزمون است.

اینجانب ..... با شماره داوطلبی ..... در جلسه این آزمون شرکت می‌نمایم.

امضا:

■ ■ عین الأصح و الأدق في الجواب للترجمة أو المفهوم أو التعریب (١ - ٩)

۱- «و لا تتفق مالين لك به علم، إن السمع و البصر و الفؤاد كل أولئك كان عنده مسؤولاً»:

۱) چیزی را که علم آن را نداری دنبال مکن، چه گوش و چشم و دل همگی و بطور جمعی پاسخگوی آن خواهند بود!

۲) برآنچه بدان وقوف نداری تکیه مکن، زیرا شنوازی و بینایی و قلب تو جمعاً در مورد آن سوال خواهند شد!

۳) از آنچه بدان علم نداری پیروی مکن، چه هر یک از گوش و چشم و دل در مورد آن پاسخگو می‌باشند!

۴) بر چیزی که نمی‌دانی توقف مکن، زیرا شنوازی و بینایی و قلب همگی مسؤول آن خواهند بود!

۲- «إن أقعد أحداً منكم الكبر عن مكاسبه و لقاء إخوانه، فزوروه و عظّموه و استظهروا بفضل تجرّيته!»:

۱) اگر کسی از بین شما بخاطر کبر و خودخواهی از کسب روزی باز ایستاد، پس شما او را دیدار کنید و کارش را بزرگ دارید و تجربه‌اش را آشکار کنید!

۲) چنانچه کسی از شما در بزرگسالی از کار کردن و دیدار دوستان ناتوان شد، شما او را دیدار کنید و به بزرگداشت او بپردازید و از تجربه‌اش استفاده کنید!

۳) اگر کهولت سن کسی را از بین شما از کار و کسب و دیدار یارانش بازداشت، به دیدارش بروید و بزرگش دارید و از نعمت تجربه‌اش کمک بگیرید!

۴) چنانچه کسی را کهنسالی از کسب روزی ناتوان کرد و از دیدار برادران منع نمود، پس او را ببینید و بزرگ بدارید و بخاطر تجربه عظیمش یاریش کنید!

-۳ «أعوام وصل، كان يتسى طولها نكث النوى، فكتتها أيام!»:

- ۱) سالهای وصلی که یاد فراق، طولانی بودن آن را از یاد می‌برد، گویی که آن سالها روزهایی بیش تبودند!
- ۲) یاد لحظه‌های فراق سالیان پیوند و آشنایی را کوتاه می‌کند، گویی که آن سالها در چشم من بیش از چند روز نبوده‌اند!
- ۳) به خاطر آوردن جدایی طول مدت آشنایی و وصل را محو می‌کند، انگاری که تمام آن سالها طی چند روز اتفاق افتاده است!

۴) سالهای وصل را بخاطر می‌آورم، یاد جدایی از آن سالها مدت طولانیش را از ذهن پاک می‌کند، مثل این است که روزها گذشته است!

-۴ «و نَكِّرْمَ جَارِنَا مَادَامَ فِينَا وَ ثَنَبَعَهُ الْكَرَامَةُ حِيثُ مَا لَاءِ!»:

- ۱) همسایه خود را مدام که بین ما است اکرامش می‌کنیم، و هر کجا برود کرامت خویش را به دنبال او روانه می‌سازیم!
- ۲) همسایه را تا وقتی در بین ما اقامت دارد احترام می‌کنیم، و چون از ما رویگردان شود باز هم او را اکرام می‌کنیم!
- ۳) هر کس را که به ما جور کند نیز مورد مکرمت خود قرار می‌دهیم، و به هر جا روی بیاورد کرم خویش را در پی او می‌فرستیم!
- ۴) آن کس را که در جوار ما بسر می‌برد در معرض احترام قرار می‌دهیم، و چون به سمتی روانه شود با اکرام به دنبال او می‌رویم!

-۵ عین الخطأ:

- ۱) إِلَى اللَّهِ أَشْكُو مِنْ مَعْشِرِ يَعِيشُونَ جَهَالًا وَ يَمْنُونَ ضَلَالًا،: مِنْ ازْ گروهی که نادان زیست می‌کنند و گمراه می‌میرند، به الله شکایت می‌کنم،
- ۲) لِيَسْ فِيهِمْ سَلْعَةٌ أَبُورُ مِنَ الْكِتَابِ إِذَا تَلَى حُقَّ تَلَوْتَهِ،: نزد آنان کالایی بی‌رونق‌تر از قرآن نیست هرگاه آنطور که شایسته آن است تلاوت گردد.
- ۳) وَ لَا سَلْعَةٌ أَغْلَى ثَمَنًا مِنَ الْكِتَابِ إِذَا حُرَفَ عَنْ مَوَاضِعِهِ،: و نه کالایی گرانبهاتر از قرآن است هرگاه از مواضع خود تحریف گردد.
- ۴) وَ لَا عِنْدَهُمْ أَنْكَرُ مِنَ الْمَعْرُوفِ وَ لَا أَعْرَفُ مِنَ الْمَنْكَرِ!، و منکرتر از امر به معروف نزد آنان نیست و جز منکر از آنان نمی‌شناسم!

-۶ «وَ مَا كُنْتَ مِمَنْ أَدْرَكَ الْمُلْكَ بِالْمُفْنِي وَ لَكِنْ بِأَيَّامِ أَشْبَنَ النَّوَاصِيَا!». عین الأقرب إلى مفهوم البيت:

که نبود اندر جهان بی رنج گنج!
تا به کی ای فلک، این دور مکرر دیدن!
این رشته را به نقد جوانی خریده‌ام!
بازدارد پیاده را ز سبیل!

- ۱) ای مسیح خوش نفس چونی ز رنج
- ۲) عمر بگذشت و ندیدیم به خود روزبهی
- ۳) مسوی سپید را فلکم به رایگان نداد
- ۴) خواب نوشین بامداد رحیل

- ۷ «إن كان لا يُقْيِكَ ما يَكْفِيكَ»، عَيْنَ مَا لِإِنْسَابِ مَفْهُومِ الْبَيْتِ: فَكُلَّ مَا فِي الْأَرْضِ لَا يُقْيِكَا!». فَرِيدُونْ بِهِ مَلِكُ عَجْمٍ، نِيمَ سِيرَا!
- ۱) گَدَارا كَنْدِ يَكْ درم سِيم سِيرَا
  - ۲) گَفْتَ چَشْمَ تَنْگَ دَنِيادوست رَا
  - ۳) گَنْجَ زَرَ گَرَ نَبُودَ گَنْجَ قَنَاعَتَ بِرَ پَاسْتَ
  - ۴) روَدَةَ تَنْگَ بِهِ يَكْ نَانَ جَوَيْنَ پَرَ گَرَددَ
- ۸ «زَنْهَارَ ازَ اينَكَهِ درَ بَيْنِ مَوْدَمْ چُونَ حِيلَهَ گَرَانَ زَنْدَگَى كَنْبِيدَ وَ درَ بَيْنِ مُسْلِمِينَ تَفْرِقَهَ بِيَفْكِنِيدَا»؛ عَيْنَ الْخَطَا:
- ۱) إِيَّاكُمْ وَ الْمَعِيشَةَ بَيْنَ النَّاسِ كَعِيشَ الْمَاكِرِينَ، وَ أَنْ تَفَرَّقُوا بَيْنَ الْمُسْلِمِينَ!
  - ۲) إِيَّاكُمْ إِيَّاكُمْ أَنْ تَعِيشُوا بَيْنَ النَّاسِ عِيشَةَ الْمَاكِرِينَ وَ تَشَفَّوْ عَصَا الْمُسْلِمِينَ!
  - ۳) حَذَارَ مِنَ الْعِيشَ بَيْنَ الْأَنَامِ كَمَا يَعِيشُهُ الْمُحْتَالِينَ وَ أَنْ لَا تَشَفَّوْ عَصَا الْمُسْلِمِينَ!
  - ۴) أَحْذِرُكُمْ مِنَ أَنْ تَعِيشُوا بَيْنَ الْأَنَامِ عِيشَ الْمُحْتَالِينَ وَ أَنْ تَتَبَوَّأُ الْفَرَقَةَ بَيْنَ الْمُسْلِمِينَ!
- ۹ «برَخِي از صنایع ادبی در ضرب المثلهای عربی نفوذ کرده بود، اما در تمام آنها عمومیت نداشت، بلکه بسیاری از این ضرب المثلها خالی از هر نوع فن و بیانی بود، زیرا ضرب المثلها عادتاً در زبان محاوره رایج است!». عَيْنَ الصَّحِيحِ:
- ۱) كَانَتْ قَدْ تَسْرِيَتِ الْأَمْثَالُ الْعَرَبِيَّةُ فِي الْمُجَمَّعِ الْعَرَبِيِّ دُونَ بَعْضِهِ، وَ الْأَمْثَالُ الْأَدْبَرِيَّةُ هَذِهِ كَثِيرًا مَا كَانَتْ خَالِيَةً عَنِ الْفَنِّ وَ الْبَيَانِ، وَ كَانَتْ تَسُودُ فِي لِغَةِ التَّحَاوُرِ كَالْعَادَةِ!
  - ۲) بَعْضُ الصَّنَاعَاتُ الْأَدْبَرِيَّةِ كَانَتْ قَدْ تَسْرِيَتِ فِي الْأَمْثَالُ الْعَرَبِيَّةِ، وَ لَكِنَّهَا لَا تَعْمَلُ كُلَّهَا، بَلْ كَثِيرٌ مِنْ هَذِهِ الْأَمْثَالِ كَانَتْ مَغْسُولَةً مِنْ كُلَّ فَنٍّ وَ بَيَانٍ، لَأَنَّ الْأَمْثَالَ هَذِهِ تَجْرِي فِي لِغَةِ التَّخَاطِبِ عَادَةً!
  - ۳) مِنَ الصَّنَاعَاتُ الْأَدْبَرِيَّةِ مَا كَانَتْ تَتَفَذَّ فِي الْأَمْثَالُ الْعَرَبِيَّةِ، وَ لَكِنَّهَا لَا تَشْمَلُ كُلَّ ذَلِكَ، بَلْ كَثِيرًا مَا كَانَتْ الْأَمْثَالُ تَضَرِّبُ دُونَ أَيِّ فَنٍّ وَ بَيَانٍ، لَأَنَّ الْأَمْثَالَ هَذِهِ جَارِيَةٌ فِي لِغَةِ الْحَوَارِ كَالْعَادَةِ!
  - ۴) كَانَتْ الصَّنَاعَاتُ الْأَدْبَرِيَّةُ تَدْخُلُ فِي أَمْثَالِ اللِّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ، وَ لَكِنَّهَا لَا تَوَجُّدُ فِي كُلَّهَا، بَلْ الْأَمْثَالُ الْعَرَبِيَّةُ كَانَتْ تَخْلُو مِنِ الْفَنِّ وَ الْبَيَانِ كَثِيرًا، وَ عَامَّةُ النَّاسِ تَسْتَفِدُ مِنْهَا فِي لِغَتِهَا الْذَّارِجَةِ عَادَةً!

■ ■ ■ عَيْنَ الْمَنَاسِبِ لِلْجَوابِ عَنِ التَّشْكِيلِ (۱۰ و ۱۱)

- ۱۰ عَيْنَ الصَّحِيحِ:
- ۱) إِنَّمَا مِنْ عَلَامَاتِ الْفِقَهِ الْجَلْمُ وَ الصَّمَمُ!
  - ۲) التَّوَاضُعُ أَنْ تُعْطِيَ النَّاسَ مَا تُحِبُّ أَنْ تَعْطَاهُ!
  - ۳) مَنْ أَنْصَفَ النَّاسَ مِنْ نَفْسِهِ رُضِيَّ بِهِ حَكِيمًا بِغَيْرِهِ وَ لَا شَكَّ فِيهِ!
  - ۴) الْعَالِمُ عَنِ غَيْرِ بَصِيرَةِ كَالسَّائِرِ عَلَى غَيْرِ الظَّرِيقِ، لَا يَزِيدُهُ سُرْعَةُ السَّيْرِ إِلَّا الْبُعْدُ!

١١ - عين الخطأ:

- ١) إنَّ الَّذِينَ لَمْ يَهْبِطُوهُ الْحُبُّ أَجْنَحَةً لَا يَسْتَطِعُونَ أَنْ يَطْبِقُوا إِلَى مَا وَرَاءَ الْغُيُوخِ،
- ٢) لَيَرَوْا ذَلِكَ الْعَالَمَ السُّحْرِيَّ الَّذِي طَافَتْ فِيهِ رُوحِي فِي تِلْكَ السَّاعَةِ الْمُحْزَنَةِ،
- ٣) إِنَّ الَّذِينَ لَمْ يَتَخَذُوهُ الْحُبُّ أَثْيَاعًا لَا يَسْمَعُونَ الْحُبُّ مُتَكَلِّمًا،
- ٤) فَهُمْ وَإِنْ فَهَمُوا مَعْانِي هَذِهِ الصُّفْحَاتِ الضَّئِيلَةِ لَا يُمْكِنُهُمْ أَنْ يَرَوْا مَا وَرَاءَ ذَلِكَ!

■ ■ عين الصحيح عن الإعراب و التحليل الصرف (١٢ - ١٥)

١٢ - «ذلك أن لم يكن ربك مهلك القرى بظلم و أهلها غافلون»:

- ١) أن: مخففة «أن» المشبهة بالفعل، اسمها ضمير الشأن، و الجملة اسمية و خبر للمبتدأ «ذلك»
  - ٢) أهل: اسم جمع، و مرفوع على الابتداء، و الجملة اسمية و حالية، و صاحب الحال «مهلك» و الرابط ضمير «ها»
  - ٣) يكن: فعل مضارع و مجزوم بحرف لم، و علامة جزمه حرف العلة؛ من الأفعال الناقصة و اسمه «رب»
  - ٤) القرى: جمع تكسير (مفرد: قرية، مؤنث)، مضاد إليه و مجرور محلًا في اللفظ، و في المعنى نائب فاعل لشبيه الفعل «مهلك»
- ١٣ - «أتوني زير الحديد حتى إذا ساوي بين الصدفين قال انفتحوا حتى إذا جعله نازا قال آتوني أفرغ عليه قطرًا».
- عين الصحيح:

- ١) ساوي: فعل ماضٍ من باب مفاعة و لفيف مقوون، و فاعله الضمير المستتر فيه جوازاً تقديره «هو» و الجملة فعلية و في محل نصب على الظرفية!
- ٢) آتوا (الأولى): فعل أمر من المجرد الثلاثي، معنّى و ناقص (اعلاله بالحذف)، و مبني على حذف نون الإعراب
- ٣) قطرًا: متناظع عليه، و هو إما مفعول ثان لفعل «آتوا» أو مفعول لفعل «أفرغ» و العامل الآخر مستغنٍ عن المعهول
- ٤) أفرغ: متناظع عليه، مجرد ثلاثي و جواب طلب و مجزوم على أنه جواب لشرط محدود مع أدائه

- ٤ - «ما ملوم المتأني» و «ما مشكورون البخلاء». عین الصحيح عن الكلمتين «المتأني» و «مشكورون»:
- ١) صفة مشبّهة على وزن اسم الفاعل، مبتدأ مؤخر و مرفوع بضمّة ظاهرة / اسم «ما» شبيه بليس و مرفوع بالواو
  - ٢) اسم فاعل و مصدره «تأنّ» و نائب فاعل لشبه الفعل «ملوم» / اسم مفعول و خبر مقدم و مرفوع بالواو
  - ٣) فاعل لشبه الفعل «ملوم» و مرفوع بضمّة مقدرة / صفة مشبّهة و هو «فَعُول» بمعنى مفعول، و مبتدأ و مرفوع
  - ٤) مشتق و اسم فاعل و مصدره «تأنّ» و مرفوع بضمّة مقدرة / مشتق و اسم مفعول و شبه الفعل و فاعله «البخلاء»
- ٥ - «عليكم بالتوالص و التبادل، و إياكم و التذابر و التقاطع!». عین الصحيح عن إعراب «عليكم» و «إياكم»:
- ١) شبه جملة و خبر مقدم وجواباً / محذر منه و مبتدأ و مرفوع محلّ
  - ٢) جار و مجرور و محذر منه / اسم فعل مرتجل و فاعله ضمير «كم» البارز
  - ٣) اسم فعل منقول من الجار و المجرور / مفعول به لفعل محذوف من باب التحذير
  - ٤) مفعول به لفعل محذوف من باب الإغراء / محول من الضمير المتصل لتعذر تفرّده

■ ■ ■ عین المناسب للجواب عن الأسئلة التالية (٢٠-١٦)

- ١٦ - عین الخطأ عن صيغة الأسماء التي أشير إليها بخط:
- ١) «قالوا معدنة إلى ربكم» (مصدر ميمي)
  - ٢) سبّح الله تسبيحة (اسم النوع أو الهيئة)
  - ٣) «يظلون بالله غير الحق ظن الجاهليه» (مصدر صناعي)
  - ٤) أطلب الإجابة عند اقشعرار الجلد و عند إفاضة العبرة! (مصدر ريعي مزيد)
- ١٧ - عین اسم الفعل بمعنى الأمر:
- ١) مه، ما هذا الفضول!
  - ٢) هيهات الذلة مثنا!
  - ٣) بخ لك على هذا التقدّم!
- ١٨ - عین ما ليس فيه حرف جز زائد:
- ١) «أليس الله بأحكم الحاكمين»
  - ٢) «و ما الله بعافل عما تعملون»
  - ٣) «ما نرى في خلق الرحمن من تفاوت»
  - ٤) «كتاب أنزلناه إليك لتخرج الناس من الظلمات إلى النور»

۱۹- عین الخطأ (في العدد):

- ۱) إِنَّهُ أَتَى لَنَا بِمَائَةٍ دَلِيلٍ وَ نِيَفَ لِيَثْبِتْ مَذْعَاهُ!
- ۲) لَهُ سَتٌّ وَ نِيَفَ مِنَ الْمَقَالَاتِ الْعُلُومِيَّةِ الْبَارِعَةِ!
- ۳) يَدْرُسُ فِي كُلِّيَّتَانِ أَلْفٍ وَ نِيَفَ مِنَ الطُّلُّابِ وَ الطَّالِبَاتِ!
- ۴) كَانَ يَطَّالِبُنَا مِنَ الْأَجْرَةِ تَسْعِينَ وَ نِيَفَ مِنَ التَّوْمَانَاتِ!

۲۰- عین الخطأ في إعراب المستثنى:

- ۱) مَا نَجَحَ مِنْ طَالِبَاتِ صَفَنَا إِلَّا عَشْرِينَ مِنْهُنَّ!
- ۲) لَمْ يَبْقَ فِي الصَّفَّ إِلَّا خَمْسَةٌ وَ عَشْرِينَ مِنَ الطُّلُّابِ!
- ۳) لَنْ يَفْوَرُ فِي السَّبَاقِ إِلَّا هُولَاءِ الْمَتَابِرُونَ فِي التَّدْرِيبِ!
- ۴) لَمْ يَفْزُ فِي سَبَاقِ الْعَامِ الْمَاضِيِّ إِلَّا الْمَتَابِرُونَ وَ الْمَتَابِرَاتِ!

۲۱- بیت زیر به چه نکته‌ای اشاره دارد؟

کی به وهم آرد جعل انفاس ورد
«لم یدق لم یدر» هرگز کاو نخورد

- ۱) معرفت مستلزم قابلیت است.
- ۲) کوشش مقدمه چشش است.

۳) بیماردل از بوی خوش بی نصیب است.

۴) معرفت مقدمه ایمان است.

۲۲- معنی بیت زیر کدام مورد است؟

شُرطٌ مِنْ جَاءِ الْحَسْنِ نَهَا حَضْرَتْ بِرْدَنْ أَسْتَ «این حسن را سوی حضرت بردن است»

- ۱) شرط تحقق عمل صالح، دوری از ریا و خلوص نیت است.
- ۲) شرط انجام حسن نفی ماسوی و پذیرش حق و رفتن به سوی خداوند است.
- ۳) صرف انجام دادن فعل، ملاک نیست، بلکه حقیقت عمل باید به خداوند برسد.
- ۴) شرط دستیابی به اجر و پاداش الهی در انجام عمل، خود را در بارگاه الهی دیدن است.

۲۳- مفهوم بیت زیر چیست؟

هُرَ كَهْ مُحَرَّابْ نَمَازْشْ مِنْ دَانْ تُوْ شِينْ «سوی ایعن رفتنش من دان تو شین»

- ۱) کسی که توفیق عبادت یافت، بحث از ایمانش ناجاست.
- ۲) آن که در محراب نماز به مقام مشاهدت رسید، از بند ایمان برخاست.
- ۳) آن که محراب نمازش به شوانب آلوده است، ادعای ایمان سزاوار او نیست.
- ۴) کسی را که درجه مشاهدت حاصل شده باشد، باقی ماندن در ایمان، نقص اوست.

۲۴- مضمون بیت زیر در کدام گزینه آمده است؟

كَلَكَ دَلْ بَا قَبْضَ وَ بَسْطَى دَرْ مِيَانْ «اصبع لطف است و قهر و در میان

- ۱) دل عامل قبض و بسط است.
- ۲) بنان در میان لطف و قهر سرگردان است.
- ۳) کشته دل غرق دریای قبض و بسط است.
- ۴) دل مانند قلمی است در دست لطف و قهر الهی.

- ۲۵- مقصود از کاربرد «هرآ» در کدام بیت، با بقیه متفاوت است؟

بر چرمه تنگ بند و هرآ برافکند
به روز معركه برگستوان به از هرآ
مرکب داشته را ناله هرآ شنوند
گلگون چرخ افکنده سم شبرنگ هرآ ریخته

(۱) سلطان یک سواره گردون به جنگ دی

(۲) تو را امان ز امل به که اسب جنگی را

(۳) بر در مرقد سلطان هوی ز ابلق چرخ

(۴) زان رخش جوزا پاردم چون جوزه برپسته کم

- ۲۶- مفهوم کلی بیت زیر، با کدام گزینه شباهت دارد؟

باز مریخ زحل خور در میان افسانه‌اند
گاورس ریزه‌های منقاً برافکند
بر قضاة کمانش دندان تازه بینی
این دو جارا هست مریخ و زحل فرمانرو
جرم کیوانش چو سنگ مگی افسان دیده‌اند

کرده‌اند از زاده مریخ عقرب خانه‌ای

(۱) طاووس بین که زاغ خورد وانگه از گلو

(۲) ترش زحل بسوزد کز کام حوت گردون

(۳) تیغ او خواهد گرفتن روم و هند از بهر آنک

(۴) سعد دابح بهر قربان تیغ مریخ آخته

- ۲۷- مفهوم کلی بیت زیر در کدام گزینه آمده است؟

صد عنایت‌نامه گردون حنا بر کرده گیر

(۱) تقدير بر تدبیر غالب است.

(۳) همیشه تقدير و تدبیر موافق نیستند.

- ۲۸- معنی ترکیب «آب دندان» موجود در بیت زیر با «آب دندان» کدام بیت مترادف است؟

بدان شهر خرم دو هفتہ بمان
پیایی کرده جام می سراسر
سخت از وی آزوی آب دندان مضحك است
چو خورشید آتشین چون صبح خندان
بدسگالت را حریف آب دندان یافته

اگر آب دندان بود می‌زبان

(۱) لبانت آب دندان در برابر

(۲) چون چغدر نوعی مسکین نمی‌بیند به خوب

(۳) حریفی زهره طبع و آب دندان

(۴) حادثه در نرد درد و فتنه در شطرونچ رنج

- ۲۹- مفهوم بیت زیر در کدام گزینه آمده است؟

خاک بر دوش باد چرخ نهاد

ز آتش دل چو سوخت آب نهاد

(۱) وقتی از سویدای دل آهی کشید، مقام او به افلک رسید.

(۲) چون آتش دل او آه از نهاد او برآورده، از همه هستی دست کشید.

(۳) وقتی آب بر آتش هوی و هوس ریخت، چرخ زیر فرمان او درآمد.

(۴) چون انانیت خویش را با آتش عشق سوزاند، باد تحت فرمان او درآمد.

- ۳۰- معنای بیت زیر در کدام گزینه آمده است؟

فاتحه‌ی دین چو روی داد فتوح

بشناسی ز راه دیده روح

(۱) ارتزاق از حق چون در رسد، دین حقیقی آغاز می‌شود.

(۲) فتوح چون دست دهد چشم دل صوفی را روشن می‌گرداند.

(۳) چون صوفی بر شیطان نفس غالب شود، چشم دلش بینا می‌شود.

(۴) چون فتوح الهی در رسد، به چشم جان حقیقت دین را در خواهی یافت.

- ۳۱- تلقی شاعر از عقل در کدام بیت متفاوت است؟

مرغ کانجا پرید پر بنهد
آب را در هوا کشد خورشید
حرف و آواز در خرد به عدم
برتر است از فلک، ستاره‌شناس

- (۱) عقل کانجا رسید سر بنهد
- (۲) خرد از تو توبی برد جاوید
- (۳) هر کجا نطق عقل بزرد دم
- (۴) عقل برتر ز وهم و حسن و قیاس

- ۳۲- با توجه به بیت زیر، کدام گزینه مورد شاعر را بیان می‌کند؟

چون شود حکمت قدم ساقی
تو کنی اختیار در باقی»

- (۱) اگر حکمت الهی را اختیار کنی جاودانه خواهی شد.

- (۲) اگر از حکمت الهی نصیب بیری، بقا را اختیار خواهی کرد.

- (۳) اگر از حکمت الهی برخوردار شوی اختیار خود را رها خواهی کرد.

- (۴) اگر ساقی تو حکمت قدم باشد باقی عمر را به اختیار خواهی زیست.

- ۳۳- بیت زیر با کدام گزینه تناسب معنایی دارد؟

از پی نیستی میان تو را
موی است آن میان و ندانم که آن چه موست
خدمت خسرو نه بس حرز میان تو را
دقیقه‌ای است که هیچ آفریده نگشاده است
جان نهمی بر میان، بهر میان تو را

در میان است هر که راهستی است

- (۱) هیچ است آن دهان و نبینم از او نشان

- (۲) از بی ضعف میان حرز چه جوی ز من

- (۳) میان او که خدا آفریده است از هیچ

- (۴) هیچ اگر بینمی شکل میان تو را

- ۳۴- در بیت زیر، «کسی را با کسی در کمر کردن» کنایه از چیست؟

کرد او را با سلیمان در کمر

بست موری را کمر چون موی سر

- (۱) از کسی در مقابل دیگری دفاع کردن.

- (۲) دو کس را به هم نزدیک کردن.

- (۳) دو کس را در مقابل هم قرار دادن.

- ۳۵- مفهوم بیت زیر، در کدام گزینه آمده است؟

چون به سر ناید کجا ماند یکی»

هیچ چیز از بی نهایت بی شکی

- (۱) از بی نهایت هیچ چیز آشکار نمی‌شود چه برسد به کسی یا چیزی.

- (۲) چون هیچ چیز، خارج از بی نهایت نیست، غیر او چیزی وجود ندارد.

- (۳) هیچ چیز از بی نهایت جدا نیست پس آن وجود واحد در کجا قرار می‌گیرد؟

- (۴) هر چیز از بی نهایت صادر می‌شود پس تصور موجودی مستقل جدای از او ممکن نیست.

- ۳۶- کدام مورد برای معنای بیت زیر درست است؟

هم علی مفسوس فی ذات الله است

هم ز «أقضاكم على» جان آگه است

- (۱) جان علی از عدل آگاهی دارد و او محظوظ جمال الاهی است.

- (۲) علی نیک داورترین شما و دلشده ذات خداوند است.

- (۳) جان از قضاوت عادلانه آگاه است و عدل از صفات ذات الاهی است.

- (۴) جان آدمی از قضای الاهی آگاهی دارد همچون علی که از ذات او آگاه است.

جز خضر نتوان گفت و چشمِ حیوان
غالب آن است که فرداش نبیند دیدار
که می‌رود به سرم از تنور دل، طوفان
تصویری که تواند نگاشت نقش چنین را

مرد دانا به جهان داشتن ارزانی نیست

چو خلق را به ارادت صدف دهانی نیست

ما خود چه لا یقیم به تشریف اولیا

کز آن زمان که بدانستم از یسار، یمین را

لکنْ مِنْ طَيِّبِ الْحَيَاةِ أَنْ تُرِيَ مَوْتَ الْغَدَاءِ

که روزی پس از مرگ دشمن بزیست
که مرگ منت ناتوان کرد و ریش
به سنگش ملامت کیان بشکنند
که لاهert نماند پس از وی بسی

ز ابر و آفتاب او را چه باک است؟
ز سوسن سرو او چون سوسن آزاد
هنوزش برگ نیلوفر در آب است
هنوزش شور شیرین در دماغ است

که در کمین گه عمرند قاطعان طریق
اعتبار سخن عالم چه خواهد بودن
دانی آخر که به ناکام چه خواهد بودن
که می‌دریغ زند روزگار تیغ هلاک

کردم سؤال صبحدم از پیر می فروش»
پنهان خورید باده که تعزیر می کنند
وین بحث با ثلاثة غساله می رود
سه ماه می خور و نه ماه پارسا می باش
از غم سبک برآمد و رطل گران گرفت

- ۳۷- اشارت کدام بیت در نص قرآن کریم نیست؟

(۱) چه گوییم آن خط سبز و دهان شیرین را

(۲) هر که امروز نبیند اثر قدرت او

(۳) اگر سفینه شعرم روان بود نه عجب

(۴) سزد که روی عبادت نهند بر در حکمش

- ۳۸- مفهوم کدام بیت درست است؟

(۱) ایها الناس جهان جای تن آسانی نیست

جهان قدر مردان دانا را نمی داند.

(۲) چه سود ریزش باران وعظ بر سر خلق

نصیحت تنها برای خاموشان سودمند است.

(۳) امثال ما به سختی و تنگی نموده اند

سختی ها و تنگی های روزگار خلعت مردان خداست.

(۴) به خاک پای تو ماند یمین غیر مکفر

قسم مؤمنان به خاک پایی تو نشان شناخت راستی است.

- ۳۹- مفهوم بیت عربی زیر، در کدام گزینه آمده است؟

«وَاللَّهِ لَمْ أَشْمَطْتْ بِهِ فَالْكُلُّ رَهْنٌ لِّلْمَمَاتِ

(۱) پس مرگ آن کس نباید گریست

(۲) فراموش کردی مگر مرگ خویش

(۳) گر از خاک مردان سبویی کنند

(۴) مکن شادمانی به مرگ کسی

- ۴۰- کدام بیت ارتباط معنایی کمتری با ایيات دیگر دارد؟

(۱) هنوزش آفتاب از ابر پاک است

(۲) هنوزش گرد گل نارسته شمشاد

(۳) هنوزش پر یغلق در عقاب است

(۴) هنوز از عشقباری گرم داغ است

- ۴۱- مفهوم کدام بیت با ایيات دیگر متفاوت است؟

(۱) به مأمنی رو و فرصت شمر بقیت عمر

(۲) باده خور غم مخور و پند مقلد منیوش

(۳) دسترنج توهمن بـه که شود صرف به کام

(۴) برو به هر چه تو داری بخور دریغ مخور

- ۴۲-

با توجه به بیت زیر مفهوم «شرب اليهود» در کدام گزینه آمده است؟

«احوال شیخ و قاضی و شرب اليهودشان

(۱) دانی که چنگ و عود چه تقریر می کنند

(۲) ساقی حدیث سرو و گل و لاله می رود

(۳) نگوییم که همه ساله می پرسنی کن

(۴) می خور که هر که آخر کار جهان بدید

۴۳- مفهوم اصلی بیت زیر در کدام گزینه آمده است؟

«صداع هستی ما را علاج تسلیم است
بس است صندل اگر سودهایم پیشانی»

(۱) بیماری نفس را باید با رام کردنش علاج کرد.

(۲) فقط با سجده تسلیم است که می‌توان از دردسر افایت رست.

(۳) هستی رنج آور است و فقط تسلیم آدمی از رنجش می‌کاهد.

(۴) باید تسلیم درد وجود شد زیرا تقدیر و پیشانی نوشته آدمی است.

۴۴- با توجه به نوع رابطه معنایی «نفس و آینه» کدام بیت با بیت‌های دیگر متفاوت است؟

تا روی تو آینه مرا پیش نفس داشت

(۱) برگشت زلب، جان به تن خسته دگر بار

آینه‌ای که پیش نفس می‌توان گرفت

(۲) امروز نیست غیر دل بی‌غبار ما

زین پریشان نفس آینه من تار شده است

(۳) دل من تیره ز بسیاری گفتار شده است

شینم آینه به پیش نفس گل دارد

(۴) حیرت حسن تو از هوش، چمن را بُرد است

۴۵- با توجه به ویژگی صبا، کدام بیت با بیت‌های دیگر متفاوت است؟

به هواداری آن سرو خرامان بر روم

(۱) چون صبا با تن بیمار و دل بی‌طاقت

هر دم به قید سلسه در کار می‌کشی

(۲) کاهل روی چو باد صبا را به بسوی زلف

زناتوانی بر وی همی فتد خفغان

(۳) به هر دو گام صبا دم زند سه جای هنوز

با سلیمان چون برانم من که مورم مرکب است؟

(۴) اندر آن ساعت که بر پشت صبا بندند زین

۴۶- معنی دقیق بیت زیر از کدام گزینه، استنباط می‌شود؟

«بی درد و غم عشق گرامی نشود دل

از گرد یتیمی، پی تعمیر گهر باش»

(۱) همچنان که ارزش مروارید به یتیمی او در صدف است، ارزش دل نیز به تحمل غم عشق است.

(۲) به کار گرفتن گرد یتیمی، لازمه عمارت گوهر است؛ چنان‌که آبادانی دل نیز از درد عشق است.

(۳) همچنان که برای شفاف کردن مروارید، آن را تا گرامی سود می‌کنند، دل را با غم عشق صیقل می‌زنند.

(۴) دل باید در راه عشق، درد و غم تحمل کند تا گرامی و گرد یتیمی از او زایل شود.

۴۷- دست باز داشتن از شبکت‌ها و ترک مالایعنی به کدام معنا است؟

(۱) زهد

(۲) عزلت

(۳) ورع

(۴) توبه

۴۸- عبارت زیر در توصیف کدامیک از وجوده ملامت است؟

«وی را از ملامت خلق باک نباشد و اندر همه احوال بر سر رشته خود باشد. به هر نام که خواندش، و را یکی

باشد.»

(۱) آزاد بودن

(۲) قصد کردن

(۳) ترک کردن

(۴) راست رفتن

۴۹- با توجه به جمله «و دیار دثار انوار و ازهار درسر گرفت.» کدام گزینه درست است؟

(۱) اوضاع زمانه دگرگون گشت.

(۲) زمین جامه زیبایی بر تن کرد.

(۳) اوضاع مملکت سر و سامان یافت.

(۴) زمین پر از گل و شکوفه شد.

- ۵۰- در عبارت زیر مقصود از «صحیفه متلمس» چیست؟
 «مجیرالملک مكتوب او را که صحیفه متلمس بود، بدو داد که إقرأ كتابك.»
- (۱) نامه سرّی
  - (۲) نامه هلاک
  - (۳) نامه درخواست
- ۵۱- «ابن دایه» در عبارت زیر به کدام معنی است؟
 «اطفال شیرخواره را پستان مُنیت در دهان حیات نهادند و دایه از ابن دایه ترتیب داد.»
- (۱) باز
  - (۲) کلاغ
  - (۳) کرس
  - (۴) عقاب
- ۵۲- مفهوم جمله «عرض من از معارض و ملابس تلبیس مستغنى [است]، کدام است؟
- (۱) آبروی من از آلودگی به نیرنگ و فربی به دور است.
  - (۲) رفتارم مرا از نیرنگ و فربی بی نیاز می کند.
  - (۳) ریاکاری نمی تواند آبروی مرا حفظ کند.
  - (۴) آبرویم پنهان کاری را اقتضا می کند.
- ۵۳- مفهوم جمله «يشاعت آن در مذاق خرد اثر کند.» چیست؟
- (۱) سیری عقل را زایل می کند.
  - (۲) مذاق خرد آن را پس می زند.
  - (۳) ناگواری آن، خرد را بیمار می کند.
  - (۴) یویناکی آن برای خرد خوشایند نیست.
- ۵۴- با توجه به عبارت زیر کدام گزینه درست است؟
 «رحمت از سده خوابگاه استراحت اوست و رضوان از خزنة خلوت سرای سلوت او.»
- (۱) سده: پردهدار
  - (۲) خزنة: خزانهدار
  - (۳) سلوت: تسليم
- ۵۵- از نظر عزالدین کاشانی به چه دلیلی «بنای احوال عالیه بر محبت است؛ همچنان که بنای جمیع مقامات شریفه بر توبت است؟
- (۱) محبت مبنای احوال است؛ همچنان که توبت مبنای مقامات است.
  - (۲) محبت مانند احوال دیگر، در معرض زوال است و توبت همانند مقامات دیگر، پایدار.
  - (۳) محبت از مقامات است و مقامات مبنای احوال؛ همچنان که توبت از احوال است و احوال مبنای مقامات.
  - (۴) محبت از احوال است و احوال جمله از مواهباند و توبت از مقامات است و مقامات جمله از مکاسباند.
- ۵۶- مفهوم عبارت زیر در کدام گزینه آمده است؟
 «پسندیده‌تر سیرتی ملوک را آن است که ... در هیچ وقت اخلاق خود را از لطفی بی‌ضعف و عنفی بی‌ظلم خالی نگذارند.»
- (۱) نرمی و تندخوبی در اخلاق ملوک نباید از روی عجز و ستم باشد.
  - (۲) ملوک باید در اخلاق خود نرمی زیاد و سخت‌گیری کم داشته باشند.
  - (۳) در اخلاق ملوک باید نرمی زیاد و سخت‌گیری دادگرانه باشد.
  - (۴) در اخلاق ملوک نرمی به توانگران و درشتی به ستمدیدگان ناپسند است.

* متن زیر را بخوانید و به پرسش‌های ۵۷ تا ۶۰ پاسخ دهید.

آن قلعه‌ای بود که هنگام استیلای آن طایفه، پدرش علاءالدین به کفات و ارکان اشارت کرده بود تا مدت دوازده سال قلال و تلال آن جبال را مطالعه می‌کردند تا آن کوه سرافراز را اختیار کردند و بر قله آن که چشم‌های آب در دهان و دو سه دیگر بر کمرگاه داشت قلعه می‌میموندز آغاز نهادند و فصیل و دیوارها را به گچ و سنگ ریخته ساختند و از ماورای آن به مقدار یک فرسنگ جویی چون جوی ارزیز برکشیدند و آب در اندرون آوردند و در آن موضع از افراط سرما حیوان را از ابتدای خریف تا میان بهار امکان آرام و مکان مقام میستر نه و بدین سبب در خیال آن که جبال آن را که بر یکدیگر ملتوی بود عقاب در عقاب نکول می‌کرد و نخجیر در پایه آن عدول می‌جست، از غایت رفت آن مکان ابنای آدم بدان تعداد یابند.

- ۵۷- کدام گزینه در باب اوصاف قلعه توصیف شده درست است؟

- (۱) مساحت قلعه یک فرسنگ بود.
- (۲) دور تا دور قلعه خندق گنده بودند.
- (۳) درون خندق را از ارزیز پر کرده بودند.
- (۴) برج‌هایی دور تا دور قلعه ساخته بودند.

- ۵۸- منظور از «آن طایفه» در متن فوق، چه کسانی است؟

- (۱) علویان
- (۲) دیلمیان
- (۳) خوارزمشاهیان
- (۴) اسماعیلیان

- ۵۹- کدام گزاره از متن، استنباط نمی‌شود؟

- (۱) درون قلعه چشم‌های وجود داشت.
- (۲) ساخت قلعه دوازده سال به طول انجامید.
- (۳) محاصره و تسخیر قلعه بسیار دشوار می‌نمود.
- (۴) قلعه در کوهستان صعب‌العبور بنا شده بود.

- ۶۰- کدام عبارت به اقتضای متن درست است؟

- (۱) عقاب از رسیدن به بلندی برج و باروی قلعه بر می‌ریخت.
- (۲) حیوانات از ابتدای پاییز تا اواسط بهار در قلعه محبوس می‌شدند.
- (۳) از اوایل پاییز تا اواسط بهار با وجود سرما، ملاحده در قلعه بناه می‌گرفتند.
- (۴) از اوایل پاییز تا اواسط بهار، قلعه استراحتگاه و حسوس و نخجیران بود.

- ۶۱- کدام گزینه به مفهوم عبارت زیر نزدیک است؟

«امیر جیوش را مطوع نه به توقع جامگی و اقطاع، و نه به انتظار دخل و ارتفاع»

- (۱) از امیر جیوش برای حقوق و دریافت زمین و به انتظار درآمد و سود اطاعت نمی‌کند.
- (۲) امیر جیوش برای حقوق و زمین و به انتظار درآمد و سود از پادشاه اطاعت نمی‌کند.
- (۳) از امیر جیوش برای افزایش حقوق و دریافت زمین و به انتظار درآمد و بخشش خراج اطاعت نمی‌کند.
- (۴) امیر جیوش برای افزایش حقوق و دریافت زمین و به انتظار درآمد و بالا رفتن رتبه از پادشاه اطاعت نمی‌کند.

- ۶۲- کدام اصطلاح عرفانی درست معنی شده است؟

- (۱) اصطلاح: تأثیر انوار حق باشد به حکم اقبال به دل مقبلان.

(۲) تحلی: اعراض باشد از اشغال مانعه مرینده را از خداوند به حکم تشریف عنایت.

(۳) اختبار: امتحان دل اولیاست به گونه‌گونه بلاها که از حق تعالی بدان آید از خوف و حزن

(۴) تجلی: غلبات حق بود که کلیت بندۀ را مقهور خود گرداند به امتحان لطف اندر نفی ارادتش.

- ۶۳- معنای ترکیب فعلی «بد افتادن از .....» در عبارت زیر چیست؟

«ششم عفت است باید که عفیف‌النفس باشد تا مرید را از وی بد نیفتند و فساد ارادت پدید نیارد.»

- (۱) بیزار شدن
- (۲) متضرر شدن
- (۳) به‌گناه افتادن
- (۴) سوء‌ظن یافتن

- ۶۴- معنای بی خردگی در عبارت زیر چیست؟
 «چون تو برگرفتی هم تو بدار، ما را با ما بنگذار و بدین بی خردگی معدوزدار ...»
- (۱) گستاخی
  - (۲) گناهکاری
  - (۳) کم خردی
  - (۴) کوچکی و حقارت
- ۶۵- کدام گزینه درباره عبارت زیر درست است؟
 «اگر این حوالت راست است، موقع اختزال اندرآن به کفران نعمت و دلیری بر سبکداشت مخدوم بدان مقرون است.»
- (۱) دلیری بر سبکداشت مخدوم شبیه کفران نعمت و اختزال است.
  - (۲) اختزال با کفران نعمت و دلیری بر سبکداشت مخدوم همراه است.
  - (۳) دلیری بر سبکداشت مخدوم به کفران نعمت پیوسته‌تر است تا به اختزال.
  - (۴) اختزال به کفران نعمت نزدیک‌تر است تا به دلیری بر سبکداشت مخدوم.
- ۶۶- کدام گزینه، مفهوم عبارت زیر را در بردارد؟
 «به حکایتِ صفت همان دوستی حاصل آید که به مشاهدت صورت.»
- (۱) لیس الخبر کالمعاینه
  - (۲) به دیدن فزون آمد از آگهی.
  - (۳) فلما التقينا صغیر الخبر الخبر.
  - (۴) والأذنْ تعشق قبل العين احيانا.
- ۶۷- مفهوم عبارت زیر در کدام مثل آمده است؟
 «هیچ مشاطه جمال عفو و احسان مهتران را چون زشتی جرم و جنایت کهتران نیست.»
- (۱) و الْضَّدَّ يَبْرُزُ حَسْنَهُ الضَّدَّ.
  - (۲) ضدان لاما اجتماعاً حسناً.
  - (۳) إنَّ الْحَسَانَ مَظَانَةً لِلْخَسَدِ.
  - (۴) وَفِي الشَّرِّ نَجَاةٌ حِينَ لَا يُنْجِيكَ الْحَسَانَ.
- ۶۸- عبارات زیر در توصیف کدام مرتبه از مراتب تقرّب بندۀ به حق تعالی است؟
 «و آن حاضر آمدن بود به صفت بیان اندر حال بی‌سبب تأثّل و راه جُستن، و دواعی شک را بر وی دستی نبود و از نعت غیب بازداشته نبود ..... خداوند آن مبسوط بود به صفات او، ..... و صاحب آن را علمش نزدیک کند.»
- (۱) مشاهده
  - (۲) مکافهه
  - (۳) محاشره
  - (۴) مراقبه
- ۶۹- اولین مجموعه شعر نیمایی را کدام شاعر و به چه نامی منتشر کرد؟
 (۱) منوچهر شیبانی - جرقه
 (۲) تندر کیا - نهیب شاهین
 (۳) محمد مقدم - راز نیمه شب
 (۴) اسماعیل شاهروdi - آخرین نبرد
- ۷۰- کدام مورد درباره شعر «کانکریت» درست است؟
- (۱) نوعی شعر است که زمان و مکان در آن برجسته می‌شود.
  - (۲) نوعی شعر است که از بازی‌های زبانی - بصری پرهیز می‌کند.
  - (۳) نوعی شعر است که جنبه دیداری - گرافیکی آن برجسته می‌شود.
  - (۴) نوعی شعر است که بر تصاویر ذهنی - انتزاعی تأکید می‌کند.

- ۷۱- طالبوف، آخوندزاده، مراغه‌ای و میرزا حبیب اصفهانی هر کدام بهتر ترتیب در چه زمینه‌ای مشهورند؟

  - (۱) داستان اجتماعی، سفرنامه تخیلی، رمان تاریخی، ترجمه
  - (۲) رساله‌های آموزشی، نمایشنامه‌نویسی، سفرنامه تخیلی، ترجمه
  - (۳) رمان تاریخی، نمایشنامه‌نویسی، رمان اجتماعی، سفرنامه‌نویسی
  - (۴) سفرنامه تخیلی، رمان اجتماعی، نمایشنامه‌نویسی، رسانه‌های آموزشی

- ۷۲- پیشگامان نقد ادبی در دوره معاصر در کدام گزینه آمده است؟

  - (۱) نقی رفعت - علی دشتی - خانلری
  - (۲) آخوندزاده - فاطمه صباح - ملک‌الشعرای بهار
  - (۳) زین‌العابدین مراغه‌ای - رضا براهنی - عبدالعلی دستغیب
  - (۴) ابوالقاسم لاهوتی - ماشاء‌الله آجودانی - اسماعیل نوری علا

- ۷۳- کدام اثر، قدیم‌ترین حماسه دینی محسوب می‌شود؟

  - (۱) على‌نامه
  - (۲) خاوران‌نامه
  - (۳) حملة‌حیدری
  - (۴) افتخارنامه حیدری

- ۷۴- کدام اثر از شیخ ابوالنجیب سهروردی در تبیین ناسازگاری فلسفه با دین نوشته شده است؟

  - (۱) اعلام التقی
  - (۲) حکمة‌الاشراق
  - (۳) رشف النصائح الایمانیه و کشف الفضائح الیونانية
  - (۴) درباره فعالیت ادبی ایرانیان در سه قرن نخست اسلامی کدام گزینه درست است؟

- ۷۵-

  - (۱) بیشتر فعالیت ادبی ایرانیان، بر زبان پهلوی و دیگر زبان‌های ایرانی متمرکز بود.
  - (۲) انتقال ادبیات ایران پیش از اسلام به دوره اسلامی در این سه قرن صورت گرفت.
  - (۳) ایرانیان در این سه قرن، در گیر سازگاری با وصیت جدید بودند و فعالیت ادبی نداشتند.
  - (۴) ایرانیان، دو قرن نخست را به سکوت گذرانیدند و از قرن سوم به تولید آثار عربی پرداختند.

- ۷۶- حرراه چیست و متعلق به کدام دوره تاریخ ادبی ایران است؟

  - (۱) آوازهای عاشقانه به زبان عربی در قرن هشتم هجری
  - (۲) آوازهای عاشقانه نواحی غرب ایران در قرن چهارم هجری
  - (۳) نوعی شعر عامیانه با مضمون هجو در قرون نخستین اسلامی
  - (۴) نوعی شعر عروضی به زبان پهلوی، مربوط به پیش از اسلام

- ۷۷- کدام گزاره عروضی، درست است؟

  - (۱) فع از مفعولات منحور است.
  - (۲) فع لن از مفعولن اصلم است.
  - (۳) فاعلات از فاعلان مقصور است.
  - (۴) مفعولن از مستفعلن مرفوع است.

- ۷۸- بیت زیر در کدام وزن و بحر سروده شده است؟

خیر و صلاح از جهان جهان جون شد

«چونک نکو ننگری جهان چون شد

  - (۱) مفتولن فاعلات مفعولن، منسراح
  - (۲) فاعلات مفتولن فاعلان، خفیف

- ۷۹- شکل اصلی بحر قریب در کدام گزینه آمده است؟

  - (۱) مستفعلن فاعلان (۲)
  - (۲) مفاعيلن فاعلين فاعلاتن
  - (۳) فاعلاتن مستفعلن فاعلاتن

- ۸۰ - براساس ضوابط علم قافیه، قافیه کدام بیت درست است؟

- چو کهتر بود زو سرشک آوری
خداوند امر و خداوند نهی
ور نه عقل من ز دامش می گریخت
به دست یکی بنده بر کشته شد
- (۱) چو مهتر بود بر تو رشک آوری
(۲) چه گفت آن خداوند تنزیل و وحی
(۳) پس مگو دنیا به تزویرم فریفت
(۴) یکایک از او بخت برگشته شد

- ۸۱ - در بیت‌های زیر، معانی حروف اضافه مشخص شده به ترتیب در کدام گزینه آمده است؟

- به لشکر توان کرد این کارزار
با روی تو آفتاب دیدم
به مردی و رادی به گنج و گهر
سپاس از خداوند خورشید و ماه
- (۱) وسیله - مقابله - استعانت - ابتدا
(۲) استعانت - مقابله - ترتیب - اختصاص
(۳) استعانت - استعانت - ترتیب - ابتدا
(۴) مقابله - استعانت - ترتیب - اختصاص

- ۸۲ - کدام مورد درباره تنازع در بیت زیر درست است؟

- گوهر جان به چه کار دگرم آید باز؟
(۱) بین مفعول و نهاد
(۲) بین مفعول و متمم
(۳) بین مفعول و مضاف‌الیه

- ۸۳ - زمان افعال مشخص شده در جمله‌های زیر، به ترتیب معادل کدام زمان‌ها در فارسی امروز است؟

الف) این جایگاه بیامدم که گلبوی را می‌بینم و او را به فرخ روز می‌رسانم.

ب) سلطان مسعود داهی تر و بزرگ‌تر و دریافت‌تر از آن بود که تا خواجه احمد برجای بود، وزارت به کس دیگر دادی.

ج) اگر شایستی همه به یک بار برفتمنانی تا زود به خدمت شاه رسیده‌مانی.

د) در اواخر شهر ربیع الاول مسرعان را بازگردانیده آمد و بر زبان ایشان در هر معنی پیغام‌ها ارسال افتاد.

- (۱) مضارع اخباری - مضارع اخباری - ماضی مستمر - ماضی ساده (علوم)
(۲) مضارع اخباری - ماضی استمراری - ماضی مستمر - ماضی نقلی (مجھول)
(۳) مضارع التزامی - ماضی مستمر - ماضی استمراری - ماضی نقای (علوم)
(۴) مضارع التزامی - مضارع التزامی - ماضی استمراری - ماضی ساده (مجھول)

- ۸۴ - کدام مورد درباره «نظریه دریافت» درست است؟

۱) در نظریه دریافت، خواننده می‌کوشد تا نیت مؤلف و معنای موردنظر او را بازسازی کند.

۲) عمل خواندن، معادل با کشف معنای متن نیست بلکه فرایند تجربه تأثیر متن بر خواننده است.

۳) اثر ادبی، جوهري فراتاریخی است و خواننده به مقدار افق انتظارات خود چیزی از نیت مؤلف درمی‌یابد.

۴) نظریه دریافت در تأویل متن بر نقش خواننده تمکن می‌کند و به نقش‌های دیگر بی‌اعتنایست.

- ۸۵ - مفاهیم سه گانه «ترتیب»، «تداویم» و «بسامد» در نظریه کدام نظریه پرداز طرح شده است؟

- (۱) ژرار ژنت (۲) جاناتان کالر (۳) میخاییل باختین (۴) تزویتان تودورف

- ۸۶ - کدام نظریه‌های ادبی را در یک خانواده می‌توان جای داد؟

- (۱) هرمنوتیک، فرمالیسم، ساختارگرایی
(۲) ساختارگرایی، پدیدارشناسی، فرمالیسم
(۳) نقد خواننده محور، فرمالیسم، پدیدارشناسی

- ۸۷- کدام مورد درباره فرمالیسم نادرست است؟

- (۱) فرمالیسم کاربرد زبان‌شناسی (نوعی زبان‌شناسی صوری) در مطالعات ادبی است.
- (۲) نوع ساختار گرایانه‌تر فرمالیسم که یاکوبسن و تینیانوف مبتکرش بودند و در فرمالیسم چک ادامه یافت.
- (۳) فرمالیسم ما را از واقع شدن در مغالطه نیت / قصد بر حذر می‌دارد و بر توجه به خود متن تأکید دارد.
- (۴) فرمالیسم ابتدا شعر را کلیتی مشکل از تمہیدات می‌دانست اما در مرحله بعد به کار کردها روی آورد.

- ۸۸- در بیت‌های زیر به ترتیب کدام صنعت ادبی دیده می‌شود؟

مرد بی‌گوهر کجا آید به کار
خانه دل مقعد صدق است و بس
از تفاخر تاج‌зор زان آمدی
تابه سرهنگی او افراحت سر
(۱) ایهام، تنسيق الصفات، استدراف، استخدام
(۲) تجربید، تلمیح، حسن تعلیل، ابهام
(۳) تغییر، تلمیح، حسن تعلیل، ابهام
(۴) تجربید، تلمیح، حسن تعلیل، ابهام

- الف) گوهرم باید که گردد آشکار
ب) خانه نفس است خلد پر هوس
ج) صاحب سر سلیمان آمدی
د) کوه راهم تیغ داد و هم کمر
(۱) تمثیل، اقتباس، حسن تعلیل، استخدام
(۲) ایهام، اقتباس، حسن تعلیل، استخدام
(۳) ایهام، اقتباس، حسن تعلیل، استخدام

- ۸۹- معنای بلاغی حرف «ی» در کلمه تماشایی چیست؟

بیا ببین که کرا می‌کند تماشایی «
(۱) تأکید
(۲) اقلیل
(۳) نفخیم
(۴) تعریض

- مکدر است دل آتش به خرقه خواهم زد
(۱) تأکید
(۲) اقلیل

- ۹۰- کدام نکته بلاغی درباره بیت زیر درست است؟

چه خورد بامداد فرزندم «
(۱) اعتراض
(۲) مساوات
(۳) ایجاز حذف
(۴) ایجاز قصر

- شب چو عقد نماز می‌بندم
(۱) اعتراض
(۲) مساوات

- ۹۱- معنای ثانویه جمله امر در کدام گزینه درست است؟

- (۱) بر لب بحر فنا منتظریم ای ساقی
(۲) در کوی نیکنامی ما را گذر ندادند
(۳) فرصت شمر طریقه رندی که این نشان
(۴) هر که خواهد گو بیا و هر چه خواهد گو بگو

- ۹۲- نوع استعاره کدام بیت با ایات دیگر متفاوت است؟

سر خم بر منی جوشیده می‌داشت
به لؤلؤ گوشه مه را خراشید
ز نرگس بر سمن سیماب ریزی
رطبه را به زخم ارغوان خست

- (۱) به گل خورشید را پوشیده می‌داشت
(۲) به لاله تخته گل را تراشید
(۳) ز سنبل کرد بر گل مشک بیزی
(۴) سمن را از بنفسه طرف برپست

- ۹۳- نوع تشبيه کدام بیت با ایات دیگر متفاوت است؟

- (۱) به بزمگاه چمن دوش مست بگذشتم
(۲) ز شرم آنکه به روی تو نسبت ش کردم
(۳) بنفسه طرّه مفتول خود گره می‌زد
(۴) خمی که ابروی شوخ تو در کمان انداخت

چو از دهان توام غنجه در گمان انداخت
سمن به دست صبا خاک در دهان انداخت
صبا حکایت زلف تو در میان انداخت
به قصد جان من زار ناتوان انداخت

-۹۴ کدام کنایه مشخص شده با تعریف «الکایا لفظ ارید به لازم معناه مع جواز اراده معه» مطابقت دارد؟

به گل چشم‌هه خور نشاید نهفت
که نتوان برآورد فردا ز گل
تو کشته ران ز خشک و تو میندیش
نشانده در انگشت‌تری مشتری را ...

(۱) بگفت آنچه دانست و بایسته گفت

(۲) بیا تا برآریم دستی ز دل

(۳) بسی کشته جان بر خشک راندی

(۴) چو با عدل در صدر خواهی نشسته

-۹۵ در کدام بیت، نوع کنایه متفاوت است؟

با پدر در معرفت شو هم صفت
به دیگران بگذاریم باغ و صحرا را
ما همه پیچیده در کمند تو عمدا
دست ز دامن نکنیمت رها

(۱) ای خلیفه زاده بی معرفت

(۲) بیا که وقت بهارست تا من و تو به هم

(۳) صید ببابان سر از کمند پیچد

(۴) تا به گریبان نرسد دست مرگ

-۹۶ کدام گزاره درباره قالب‌های شعر فارسی درست است؟

(۱) رباعی دوازده شجره دارد.

(۲) مقتضب نام نوعی قصیده است.

(۳) تمام قالب‌های شعر فارسی از قصیده پدید آمدند.

(۴) چهارپاره قالبی است با وزن دو بیتی که در قافیه تنوع دارد.

-۹۷ معنی ثانویه کدام جمله خبری متفاوت است؟

(۱) منم که شهره شهرم به عشق ورزیدن
(۲) غلام حافظ خوش لهجه خوش آوازم
(۳) عاشق و رند و نظر بازم و می‌گوییم فاش
(۴) من آن دلق مرقع را بخواهم سوختن روزی

-۹۸ از نظر سبک‌شناسی، توضیح دستوری کدام گزینه درست است؟

(۱) فصلی خوانم از دنیای فربنده به یک دست شکرپاشنده و به دیگر دست زیرکشنده (استفاده از وجه وصفی به جای ماضی نقلی)

(۲) رضای عالی بوسهل را دریافته بود و به درگاه بار آمده و به ندیمی نشسته (استفاده از فعل ماضی در محل مضارع)

(۳) باید که وی نیز هم بین رود و میان دل را به ما می‌نماید و صواب و صلاح کارها می‌گوید (کاربرد وجه اخباری به جای وجه التزامی)

(۴) و سبیل قتلغ تگین آن است که بین فرمان کار کند اگر جانش به کار است و اگر محابایی کند، جانش رفت (کاربرد فعل اسنادی به جای وجه التزامی)

-۹۹ با توجه به متن زیر کدام توضیح، مؤلفه سبک‌شناسی محسوب نمی‌شود؟

«مردی بود که او را یعقوب جندی گفتندی، شریی، طماعی، نادرستی و به روزگار سامانیان یکبار وی را به رسولی به بخارا فرستاده بودند و بخواست که خوارزم در سر رسولی وی شود؛ اکنون نیز او را نامزد کرد و هر چند بوسهل و دیگران گفتند، سود نداشت.»

(۱) کاربرد «گفتندی» به جای می‌گفتند.

(۳) کاربرد اعلامی همانند خوارزم و بوسهل

-۱۰۰ در کدام بیت از نظر صور خیال مشخصه‌های سبک خراسانی نمایان است؟

با میان دو گل اندر شکری پنهان کرد
در پیکر شیاطین ارواح انبیا
دیدار تو در چشم خردمندی دید است
در بر هر شکل حرفي از خدنگ جانستان

(۱) لب او بینی گویی که کسی زیر عقیق

(۲) اندر هوا شهاب تو گفتی همی رود

(۳) کردار تو در جسم جوانمردی جان است

(۴) خاک چون اشکال اقلیدس شد از شاخ گوزن

موضعه تحقیقاتی ارمن

موسسه تحقیقاتی آرمان